

عنوان مقاله:

تأثیر آموزش امید بر کاهش فرسودگی تحصیلی دانش آموزان دختر استثنایی (کم توان ذهنی) دوره متوسطه دوم شهرستان خرم آباد

محل انتشار:

فصلنامه کودکان استثنایی، دوره 17، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده‌گان:

عزت‌الله قدم پور - دانشگاه لرستان

مسعود صادقی - دانشگاه لرستان

پرستو چهری - دانشگاه لرستان

زهرا خلیلی گشنیگانی - دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

هدف: هدف پژوهش حاضر بررسی تاثیر آموزش امید بر کاهش فرسودگی تحصیلی دانش آموزان دختر استثنایی (کم توان ذهنی) دوره متوسطه دوم شهر خرم آباد بود. روش: روش پژوهش حاضر، آزمایشی از نوع پیش آزمون-پس آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان دختر استثنایی (کم توان ذهنی) دوره متوسطه دوم مشغول به تحصیل در سال تحصیلی ۱۳۹۴-۱۳۹۳ در شهر خرم آباد بود. نمونه پژوهش شامل ۳۰ دانش آموز دختر استثنایی دوره متوسطه دوم شهر خرم آباد بود که با استفاده از روش تصادفی ساده انتخاب شدند و در دو گروه آزمایش و گواه (هر گروه ۱۵ نفر) قرار گرفتند. آزمودنی‌های گروه آزمایش به مدت ۹ جلسه تحت آموزش امید قرار گرفتند، اما در این مدت گروه گواه هیچ مداخله‌ای دریافت نکرد. در پایان از هر دو گروه، پس آزمون به عمل آمد. ابزار مورد استفاده در این پژوهش پرسش نامه فرسودگی تحصیلی برسو (۲۰۰۷) بود. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های آمار توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد) و آمار استنباطی (تحلیل کوواریانس چندمتغیره) استفاده شد. یافته‌ها: نتایج نشان داد که آموزش امید باعث کاهش فرسودگی تحصیلی و بعد آن می‌شود (P<0.01). نتیجه گیری: بر این اساس به معلمان پیشنهاد می‌شود در طول دوره آموزش خود، به آموزش امید به دانش آموزانی که دچار فرسودگی تحصیلی هستند، مبادرت ورزند.

کلمات کلیدی:

Hope, Academic burnout, Intellectual disabilities, فرسودگی تحصیلی, دانش آموزان استثنایی, امید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1616977>

